

ÆSOPÏ FABVLÆ (XVIII)

236-ΣΦΗΞ ΚΑΙ ΟΦΙΣ

σφήξ ἐπὶ κεφαλὴν ὄφεως καθίσας καὶ συνεχῶς τῷ κέντρῳ πλήσσων ἐχείμαζε. ὁ δὲ περιώδυνος γενόμενος καὶ τὸν ἐχθρὸν οὐκ ἔχων¹ ἀμύνεσθαι ἐξελθὼν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἰδὼν ἄμαξαν ἐρχομένην τὴν κεφαλὴν τῷ τροχῷ ὑπέθηκε καὶ οὕτω τῷ σφηκὶ συναπέθανεν [φάσκων· «συναπόλλυμαι τῷ ἐχθρῷ μου].»

ὁ μῦθος πρὸς τοὺς συναποθνήσκειν τοῖς ἐχθροῖς ὑπομένοντας.

¹ ἔχων. = δυνάμενος